

DECIZIA NR. 27/2021
privind soluționarea contestației formulate de către
SC X SRL din loc. X, jud. X
înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. 36940/12.12.2016
și reînregistrată sub nr. 442/08.01.2021

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov prin Serviciul Soluționare Contestații a fost sesizată de către A.J.F.P. X – Activitatea de Inspecție Fiscală, prin adresa nr. 17/04.01.2021, înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. 442/08.01.2021, cu privire la necesitatea reluării soluționării contestației formulate de către **SC X SRL CUI ROX**, cu domiciliul fiscal în sat X, com. X, nr. 1000, jud. X, înregistrată la O.R.C. X sub nr. JX535/2008.

Obiectul contestației înregistrate la A.J.F.P. X sub nr. 27388/05.12.2016, îl constituie obligațiile stabilite suplimentar de plată prin **Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-X/20.10.2016**, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-X/20.10.2016, în sumă totală de **X1 lei**, compusă din:

- X2 lei impozit pe profit;
- X3 lei taxa pe valoarea adăugată;
- X4 lei impozit pe veniturile din dividende.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, raportat la data comunicării sub semnătură a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-X/20.10.2016, respectiv data de **26.10.2016** și la data depunerii contestației la A.J.F.P. X, respectiv **05.12.2016**, așa cum rezultă de pe ștampila aplicată de această instituție pe contestația în original.

În urma inspecției fiscale, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice X au constatat că în speță există suspiciuni de evaziune fiscală, constând în înregistrarea de către S.C. X S.R.L. în evidența contabilă a unor achiziții care au generat cheltuieli și taxă pe valoarea adăugată deductibile și au condus la ridicarea de disponibil în numerar din casieria societății, în baza unor documente care ridică suspiciuni rezonabile asupra realității tranzacțiilor înscrise în acestea, având drept consecință diminuarea impozitelor și taxelor datorate bugetului de general consolidat.

Având în vedere aceste suspiciuni, organele de inspecție fiscală au înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul X Sesizarea penală nr. 3161/27.10.2016, împreună cu Procesul verbal nr. 3079/18.10.2016, ale cărui constatări se regăsesc și în Raportul de inspecție fiscală nr. F-X/20.10.2016, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-X/20.10.2016 contestată în cauză, în vederea stabilirii existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală prevăzute de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

În cauză, în soluționarea contestației formulate de S.C. X S.R.L. împotriva Deciziei de impunere nr. F-X/20.10.2016 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X, prin Decizia nr. 3611/10.04.2017 a D.G.R.F.P. Brașov, s-a dispus suspendarea soluționării contestației cu privire la obligații fiscale în sumă de X1 lei, din care X2 lei impozit pe profit, X3 lei taxa pe valoarea adăugată și X4 lei impozit pe veniturile din dividende, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii.

Prin adresa înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. 10485/28.05.2021, organele fiscale din cadrul A.J.F.P. X-Serviciul juridic au transmis Încheierea nr. 13/CP/16.12.2020 a Tribunalului X în dosarul nr. 646/119/2020, privind pe S.C. X S.R.L., prin care s-a dispus

respingerea ca nefondată a plângerii formulate împotriva Ordonanței nr. 424/P/2016 din 21.05.2020 a Parchetului de pe lângă Tribunalul X, prin care s-a dispus clasarea cauzei având ca obiect săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, soluție menținută prin Ordonanța nr. 28/II/2/2020 din data de 23 iunie 2020 a procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov și rămasă definitivă și irevocabilă.

La dosarul contestației se află anexate copii după Ordonanța Parchetului de pe lângă Tribunalul X pronunțată în data de 21 mai 2020 în dosarul nr. 424/P/2016, Ordonanța nr. 28/II/2/2020 din data de 23 iunie 2020 a procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov, precum și după Încheierea nr. 13/CP/16.12.2020 a Tribunalului X.

Contestația este formulată prin reprezentant convențional avocat dr. Laczko-David Geza, în baza împuternicirii 119/09.11.2016.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1), art. 272 alin. (1) și (2) și ale art. 277 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, D.G.R.F.P. Brașov, prin organele specializate de soluționare, va relua procedura de soluționare a contestației formulate de către SC X SRL împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-X/20.10.2016, prin avocat împuternicit.

I. Prin contestația formulată, SC X SRL se îndreaptă împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-X/20.10.2016, emisă de A.J.F.P. X- Activitatea de Inspecție Fiscală în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-X/20.10.2016, prin care au fost stabilite în sarcina sa obligații fiscale suplimentare în sumă totală de X1 lei, din care impozit pe profit în sumă de X2 lei, taxă pe valoarea adăugată în sumă de X3 lei și impozit pe veniturile din dividende în sumă de X4 lei.

În motivarea contestației petenta susține că nu a fost încălcată legea nici în privința dobândirii mijlocului de transport prin tranzacție intracomunitară și nici în privința tranzacțiilor cu materialul lemnos cu societățile enumerate în Raportul contestat, întrucât nicio tranzacție nu era fictivă, ci toate erau reale și urmate de primirea efectivă a materialului lemnos cumpărat. Contestatara menționează că este posibil să fie diferite nereguli la întocmirea unor acte, care au fost incomplete, sau puteau exista și alte nereguli formale, dar acestea, din punctul său de vedere, nu au fost fictive.

Reprezentantul societății afirmă că prin efectuarea unui control privitor la perioada următoare celei vizate de prezenta inspecție, se va putea verifica faptul că toate cantitățile de material lemnos dobândit în cadrul actelor comerciale considerate ca fictive de către organele de control, se regăsesc în patrimoniul și în activitatea comercială a societății, după sortarea și prelucrarea preliminară acestea fiind valorificate și aducând profituri mari societății. Acesta susține că dacă actele comerciale ar fi fost fictive, nu ar fi avut ce să valorifice în tranzacțiile ulterioare și nu avea cum să realizeze venituri.

Petenta apreciază că numai prin extinderea inspecției se poate obține o vedere completă asupra situației de fapt fiscale, putând fi verificat faptul că materialul lemnos cumpărat de la societățile despre care se susține în actul de control că erau parteneri comerciali fictivi, a fost valorificat, respectiv că toate cantitățile de material lemnos considerate fictive au intrat în patrimoniul societății și au constituit obiectul unor acte comerciale ulterioare reale și generatoare de venituri.

În susținere, petenta afirmă că prin considerarea tranzacțiilor ca fiind fictive, s-au stabilit în sarcina sa două feluri de impozite pentru aceleași tranzacții, odată prin actele de control și apoi prin actele contabile ale societății din perioada ulterioară controlului.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane

juridice nr. F-X/20.10.2016, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. F-X/20.10.2016, organele de inspecție fiscală din cadrul A.J.F.P. X- Activitatea de Inspecție Fiscală au stabilit în sarcina S.C. X S.R.L. obligații suplimentare de plată în sumă totală de X1 lei, din care X2 lei impozit pe profit, X3 lei TVA și X4 lei impozit pe veniturile din dividende.

Conform celor înscrise în Raportul de inspecție fiscală nr. F-X/20.10.2016 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-X/20.10.2016 contestate, acțiunea de inspecție fiscală s-a efectuat în perioada 04.10.2016-07.10.2016 și a vizat reverificarea impozitului pe veniturile din dividende și a impozitului pe profit pentru perioada 01.01.2012-31.03.2015, precum și reverificarea TVA rambursată cu control ulterior pentru perioada 01.03.2012- 31.03.2015.

SC X SRL are ca obiect principal de activitate declarat „Exploatare forestieră”- CAEN 220.

Inspecția fiscală a fost dispusă prin Decizia de reverificare nr. F-W/03.10.2016, emisă de către D.G.R.F.P. Brașov– A.J.F.P. X, ca urmare a apariției unor date suplimentare necunoscute organului de inspecție fiscală la data efectuării inspecțiilor fiscale inițiale, care influențează rezultatele acestora, respectiv informații înscrise de inspectorii din cadrul DRAF 7 Sibiu în Procesul verbal nr. 8299/ 23.05.2016.

Ca urmare a inspecției efectuate, organele de control au stabilit în sarcina societății X SRL obligații suplimentare de plată în sumă de **X1 lei** (impozit pe profit în sumă de X2 lei, taxă pe valoarea adăugată în sumă de X3 lei și impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice în sumă de X4 lei) aferente unor achiziții de bunuri efectuate de la societățile SC HW SRL (CUI X), SC FP SRL (CUI X), SC AF SRL (CUI X) și SC BRC SRL (CUI X).

Organele de control precizază că inspectorii din cadrul DGAF 7 Sibiu au efectuat un controlul la SC X SRL, în urma căruia au întocmit Procesul verbal nr. 8299/23.05.2016 în care au consemnat, cu privire la operațiunile cu societățile HW SRL, FP SRL, AF SRL și BRC SRL că sunt operațiuni fictive, neavând scop economic, în fapt fiind creat un circuit scriptic de tranzacționare pentru crearea aparenței existenței unor operațiuni care în fapt nu au existat, cu scopul de a genera (în mod artificial) TVA și cheltuieli deductibile pentru societatea beneficiară X SRL, având ca efect diminuarea taxei pe valoare adăugată și a impozitului de profit datorat bugetului ce stat. Inspectorii antifraudă au concluzionat că societatea X SRL se prezintă ca o societate beneficiară în lanțul de tranzacționare fictiv, ce crează o aparență de legalitate și care oferă, prin eludarea legislației fiscale, posibilitatea participării la beneficii fiscale a acceptanților de facturi.

Față de cele constatate de către inspectorii DRAF 7 Sibiu, echipa de inspecție fiscală menționează în Raportul de inspecție fiscală F-X/20.10.2016 că în urma verificării documentelor societății, respectiv a fișelor de cont furnizori, a constatat faptul că societatea nu a cuprins în declarația informativă D394 toate achizițiile, după cum urmează:

- de la SC BRC SRL au fost achiziționate bunuri în valoare totală de X5 lei, din care TVA de X3 lei, fiind înregistrată pe cheltuieli suma de **X6 lei**, dar în declarația informativă D394 societatea a declarat (achiziții și cumpărări) în sumă totală de X7 lei, rezultând o diferență nedeclarată în sumă de X8 lei;

- de la SC HW SRL au fost achiziționate bunuri în valoare totală de **X9 lei** (achiziții cu taxare inversă) care au fost înregistrate pe cheltuieli, dar în declarația informativă D394 societatea a declarat cumpărări în sumă totală de X10 lei, rezultând o diferență nedeclarată în sumă de X11 lei.

În timpul inspecției fiscale, în data de 10.10.2016, societatea a depus declarațiile informative D394 corectate, înregistrate sub nr. 101543952, 101543959, 101543967, 101543977, 101543988 și nr. 101543999.

Coroborând informațiile transmise de către inspectorii din cadrul DRAF 7 Sibiu, cu constatările proprii, organele de inspecție fiscală au concluzionat că există suspiciuni rezonabile că societatea verificată a înregistrat fără drept cheltuieli și TVA deductibile fiscal, respectiv că operațiunile în cauză, pe de o parte nu sunt conforme cu realitatea, iar pe de altă

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

www.anaf.ro

parte nu au avut scop economic, respectiv nu au la bază documente care să justifice legalitatea/realitatea realizării acestora. Astfel, s-a considerat că documentele în care au fost înscrise operațiunile mai sus menționate nu au calitatea de documente justificative în accepțiunea prevederilor art. 6 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991 republicată.

Având în vedere toate cele constatate descrise mai sus, echipa de control a stabilit că operațiunile derulate cu societățile HW SRL, FP SRL, AF SRL și BRC SRL în calitate de furnizori ai SC X SRL sunt operațiuni fictive, neavând scop economic, înregistrarea acestora având scopul de a crea (în mod artificial) TVA și cheltuieli deductibile pentru societatea beneficiară, X SRL și de a diminua taxa pe valoarea adăugată și impozitul de profit datorat de acesta bugetului de stat.

Drept urmare, în baza art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, respectiv ale art. 21 alin. (4) lit. f) din același act normativ, organele de control au încadrat la nedeductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile în sumă totală de X12 lei (X9 lei achiziții de la SC HW SRL + X13 lei achiziții de la SC FP SRL+ X14 lei achiziții de la SC TGF SRL+ X6 lei achiziții de la SC BRC SRL) și au calculat impozit pe profit suplimentar în sumă de **X2 lei**.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată aferentă materialelor lemnoase achiziționate de la SC HW SRL, SC FP SRL, SC TGF SRL, SC BRC SRL (pentru care inspectorii Antifraudă Fiscală au stabilit obligațiile de plată a TVA în sumă de X15 lei), echipa de inspecție fiscală menționează următoarele:

Conform adresei nr. A-RFC 1184/A-VNC787/01.08.2016 emisă de ANAF Cabinet Vicepreședinte, prin care s-a transmis punctul de vedere formulat de Direcția Generală de Legislație Cod Fiscal și Reglementări Vamale cu privire la aplicarea unitară a prevederilor art. 331 (masuri de simplificare) din Codul fiscal, se arată “În concluzie pentru bunurile/ serviciile prevăzute la art. 331 din Codul fiscal, dacă furnizorul/prestatorul are cod valabil de TVA, beneficiarul este persoana obligată la plata taxei și în consecință nu se poate pune problema anulării deducerii și colectării TVA datorită comportamentului furnizorului/prestatorului, întrucât taxarea inversă exclude prejudiciul din punctul de vedere al TVA”, drept pentru care societatea verificată nu datorează TVA pentru materialul lemnos achiziționat de la societățile mai sus menționate.

Ca urmare a inspecției, doar **taxa pe valoarea adăugată** în sumă de **X3 lei**, dedusă aferent achizițiilor înregistrate de la SC BRC SRL în perioada mai- iulie 2013, și care conform celor mai sus menționate sunt operațiuni fictive, neavând scop economic, a fost încadrată la nedeductibilă în baza prevederilor art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, respectiv ale art. 145 alin. (2) lit. a) și art. 146 alin. (1) lit. a) din același act normativ.

În ceea ce privește impozitul pe dividende, în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, organele de inspecție fiscală au reîncadrat operațiunile de plăți aferente achizițiilor fictive de la SC HW SRL, SC FP SRL, SC TGF SRL și, SC BRC SRL, în sumă de X16 lei, în sensul că sumele ridicate din caseria unității nu au fost utilizate pentru activitatea societății și sunt considerate ca fiind sume utilizate de asociat/ împuternicit în scop personal și nu în scop economic.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 7 pct. 12 din Legea nr. 571/2003 se consideră dividend din punct de vedere fiscal și se supune aceluiași regim fiscal ca și veniturile din dividende, suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui participant la persoana juridică, dacă plata este făcută de către persoana juridică în folosul personal al acestuia.

Ca urmare a celor constatate, în conformitate cu prevederile art. 67 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, suma totală de X16 lei retrasă din societate pentru plata achizițiilor fictive a fost reîncadrată ca distribuție de dividende. La stabilirea impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice suplimentar, în sumă de X4 lei, organele de control au luat în considerare soldul contului 4551-”Acționari/asociați conturi curente” la 30.11.2014, în sumă de X17 lei (X16 lei- X17 lei= 888.454 lei x 100/84 dividend brut x 16%), și soldul conturilor din lunile în care au fost înregistrate plățile fictive, ultima plată fictivă fiind

efectuată în luna noiembrie 2014.

Având în vedere aspectele constatate în urma inspecției, în conformitate cu prevederile art. 132 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, organele de inspecție fiscală au încheiat Procesul verbal nr. 3079/18.10.2016, în baza căruia au întocmit Plângerea Penală înregistrată la A.J.F.P. X sub nr. 3161/27.10.2016, prin care au fost sesizate organele de urmărire penală din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul X, pentru fapte care ar putea întruni elemente constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241 /2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

III. Luând în considerare constatările organelor fiscale, susținerile contestatarei, documentele existente la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada supusă verificării, se rețin următoarele:

Referitor la suma totală de X1 lei, compusă din:

- X2 lei impozit pe profit
- X3 lei taxa pe valoarea adăugată
- X4 lei impozit pe veniturile din dividende

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov, prin organele specializate de soluționare a contestațiilor, este investită să se pronunțe dacă SC X SRL datorează obligațiile fiscale mai sus menționate, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au constatat existența unor indicii privind realitatea operațiunilor, iar prin Ordonanța din data de 21.05.2020 pronunțată de Parchetul de pe lângă Tribunalul X, în dosarul nr. 424/P/2016, menținută prin Ordonanța din 23.06.2020, pronunțată de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel X în dosarul nr. 28/II/2/2020, definitivă prin Încheierea nr. 13/CP din data de 16.12.2020 a Tribunalului X, Secția Penală, s-a reținut că în cauză nu s-a dovedit că cheltuielile nu au la bază operațiuni reale ori că au fost evidențiate operațiuni fictive, respectiv că faptele reclamate nu sunt prevăzute de legea penală.

În fapt, ca urmare a inspecției efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății X SRL obligații suplimentare în sumă de X1 lei (impozit pe profit în sumă de X2 lei, taxă pe valoarea adăugată în sumă de X3 lei și impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice în sumă de X4 lei) aferente unor achiziții de bunuri efectuate de la societățile HW SRL, FP SRL, AF SRL și BRC SRL.

În vederea stabilirii situației de fapt fiscale, organele de inspecție fiscală au procedat la valorificarea informațiilor din Procesul verbal al Direcției Generale Antifraudă Fiscală/Direcția Regională Antifraudă Fiscală 7 Sibiu, în corelație cu cele rezultate din documentele contabile ale contribuabilului.

Astfel, s-a reținut că potrivit constatărilor DGAF 7 Sibiu înscrise în Procesul verbal nr. 8299/23.05.2016, „inspectorii antifraudă apreciază că tranzacțiile desfășurate între societățile HW SRL, FP SRL, AF SRL și BRC SRL în calitate de furnizori ai societății X SRL, sunt operațiuni fictive, neavând scop economic, în fapt, este evident că a fost creat un circuit scriptic de tranzacționare (...) pentru crearea aparenței existenței unor operațiuni care în fapt nu au existat, cu scopul de a crea (în mod artificial) TVA și cheltuieli deductibile pentru societatea beneficiară X SRL, având ca efect diminuarea taxei pe valoare adăugată și a impozitului de profit datorat bugetului ce stat.

Față de cele prezentate organul de control concluzionează că, societatea X SRL se prezintă ca o societate beneficiară în lanțul de tranzacționare fictiv, ce creează o aparență de legalitate și care oferă, prin eludarea legislației fiscale, posibilitatea participării la beneficii fiscale a acceptanților de facturi.”

Totodată, echipa de control preia următoarele constatări ale inspectorilor antifraudă:

1. Relația comercială cu societatea HW SRL CUIX:

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

Cu privire la SC HW SRL, din analiza datelor și informațiilor gestionate de baza de date ale ANAF s-au constatat următoarele:

- până la data de 14.05.2013 administratorul societății a fost dl. H Laszlo, cetățean maghiar, având carte de identitate seria DA nr. X emisă de autoritățile ungare, născut la data de 14.11.1968 și cu domiciliul declarat în Budapesta, str. Torok Balint nr. 55, Ungaria; dl. H Laszlo a fost și asociatul unic al societății până la data de 21.05.2013;

- din data de 14.05.2013 și până la data de 27.03.2014 administratorul societății a fost dl G Istvan, cetățean maghiar, având cartea de identitate seria TL nr. X emisă de autoritățile ungare la data de 30.03.2009, născut la data de 29.03.1959 și cu domiciliul declarat în localitatea Maka, str. Honved nr. 29, Ungaria; din data de 21.05.2013, dl. G Istvan a fost și asociatul unic al societății;

- la data de 16.01.2014, a fost desemnat ca administrator judiciar provizoriu practicianul în insolvență Insol Expert IPURL, iar la data intrării în faliment, 27.03.2014, a fost desemnat în calitate de lichidator judiciar practicianul în insolvență AQ Insol SPRL Bacău.

Din informațiile existente pe portalul instanțelor de judecată, Tribunalul X, s-au constatat următoarele:

- prin Sentința civilă nr. 122/16.01.2014 împotriva societății a fost deschisă procedura generală a insolvenței și a fost desemnat ca administrator judiciar provizoriu practicianul în insolvență Insol Expert IPURL;

- prin Sentința civilă nr. 1030/27.03.2014 a fost dispusă intrarea în faliment în formă simplificată, dizolvarea societății, ridicarea dreptului de administrare al debitoarei și a fost desemnat ca lichidator judiciar practicianul în insolvență AQ Insol SPRL;

- prin Hotărârea nr. 695/30.04.2015 a fost dispusă închiderea procedurii insolvenței față de debitoare;

- în data de 07.05.2015 societatea a fost radiată din Registrul comerțului.

În baza deciziei nr. 3701/05.02.2014, A.J.F.P. Harghita- Contribuabili mijlocii a înscris societatea în lista contribuabililor inactivi începând cu data de 03.03.2014, dată de la care a fost anulată și înregistrarea în scopuri de TVA, ultimul decont de TVA depus fiind aferent perioadei ianuarie 2014 în care a fost înregistrat un sold negativ de 4.009 lei.

Contribuabilul a avut ca obiect principal de activitate declarat „Tăierea și rindeluirea lemnului”, cod CAEN 1610.

Cu privire la relația comercială dintre SC HW SRL și SC X SRL s-au constatat următoarele:

- în anul 2013 SC HW SRL a declarat în declarația informativă 394 livrări cu taxare inversă către SC X SRL în valoare de X18 lei și TVA de X19 lei, iar SC X SRL declară achiziții cu taxare inversă de la SC HW SRL, în valoare de X20 lei și TVA de X21 lei (mai puțin cu X22 lei și TVA de X23 lei);

- în anul 2014 SC HW SRL nu a declarat în declarația informativă 394 și decontul de TVA pe luna ianuarie 2014 livrări cu taxare inversă către SC X SRL, iar SC X SRL a declarat în declarația informativă 394 achiziții cu taxare inversă de la SC HW SRL în valoare de X24 lei și TVA de X25 lei;

- în facturile nedeclarate ca livrări cu taxare inversă în anul 2014 de SC HW SRL, dar declarate de SC X SRL ca achiziții cu taxare inversă, sunt înscrise fie avansuri material lemnos, cu valoarea de X8 lei fiecare, fie cherestea rășinoase și stornat avansuri, valoarea finală fiind sub X8 lei, toate fiind emise în luna ianuarie 2014;

- în facturile înregistrate de SC X SRL este înscris la date privind expediția dl P Laszlo;

- în facturile declarate ca livrări cu taxare inversă în anul 2013 de SC HW SRL, sunt înscrise fie avansuri material lemnos, fie cherestea rășinoase și avansuri stornate, toate având o valoare de până la X8 lei;

- toate facturile au fost achitate în numerar conform chitanțelor anexate la acestea;

- la facturile finale au fost anexate avize de însoțire secundare, în care au fost înscrise

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

cantitățile din facturi, dar nu au fost înscrise persoanele care au eliberat aceste documente și care răspund de întocmirea și exactitatea datelor înscrise conform art. 7 alin. (3) din Anexa la HG nr. 996/2008;

- pe avizele de însoțire secundare nu a fost înscris documentul de proveniență prevăzut la art. 3 alin. (10) din Anexa la HG nr. 996/2008, respectiv poziția la care a fost înregistrată ieșirea în registrul de intrare-ieșire a materialului lemnos;

- pentru crearea aparenței provenienței legale a materialelor lemnoase achiziționate, avizele de însoțire secundare întocmite de SC HW către SC X SRL au fost declarate de societatea verificată în SUMAL;

- materialele lemnoase declarate de SC HW SRL ca livrări, provin din achiziții pentru care această societate nu face dovada provenienței legale prin documentele prevăzute la art. 3 din Anexa la HG nr. 996/2008, cu modificările și completările ulterioare;

- în ceea ce privește transportul mărfurilor livrate către SC X SRL, în avizele de însoțire sunt înscrise mijloace de transport aparținând societăților LKW P Logistik SRL și FP SRL (autotractoare și semiremorci).

Inspectorii antifraudă au concluzionat că prin operațiunile descrise mai sus a fost generat un prejudiciu bugetului de stat în sumă de X26 lei, din care impozit pe profit în sumă de X27 lei și TVA în sumă de X28 lei, valoarea achizițiilor declarate de la HW SRL de către SC X SRL fiind în anii 2013- 2014 de X10 lei (achiziții cu taxare inversă).

2. Relația comercială cu societatea FP SRL CUIX:

Cu privire la societatea FP SRL, din analiza datelor și informațiilor gestionate la nivelul bazelor de date ale ANAF, s-au constatat următoarele:

- are sediul social și domiciliul fiscal în loc. X, str. Balas Jenó nr. 60, jud. X și punctul de lucru în mun. X, str. Kossuth Lajos nr. 183, jud. X;

- sediul social și domiciliul fiscal în loc. X, str. Balas Jenó nr. 60 este același cu domiciliul d-lui P Csaba;

- a fost înscrisă de organul de inspecție fiscală în registrul contribuabililor inactivi începând din data de 05.11.2014 în baza Deciziei nr. 19627/27.10.2014, codul de TVA fiind anulat din aceeași dată;

- începând cu data de 16.01.2014, administratorul statutar al societății este K Szabolcs (CNP X) domiciliat în mun. X, Cartier Bucin bl. 28, sc. B, ap. 103, jud. X.

Conform Procesului verbal de control încrucișat nr. 212/08.08.2014 încheiat de organele de inspecție fiscală din cadrul A.J.F.P. X la SC FP SRL:

- societatea nu a avut angajați care să asigure desfășurarea activității;
- persoana care poate utiliza certificatul digital calificat este B Irma (CNP X);
- achizițiile și livrările sunt efectuate către persoane juridice care fac parte din același grup, care au sediul social sau punct de lucru în mun. X, str. Kossuth Lajos nr. 183, jud. X, care au asociați sau administratori persoane fizice străine sau sunt incluse în lista contribuabililor inactivi;
- aceste societăți efectuează tranzacții între ele, au același comportament fiscal, înregistrează sold negativ al TVA și au ca principală activitate furnizarea de documente-facturi care să servească beneficiarilor pentru diminuarea obligațiilor fiscale față de bugetul general consolidat al statului;
- constatările controlului încrucișat au condus la suspiciunea că furnizorii și clienții SC FP SRL fac parte dintr-un lanț de societăți constituite în vederea desfășurării de activități ilicite, prin înregistrarea unor operațiuni comerciale fictive cu consecința generării de TVA de rambursat pentru clienții reprezentând ultima verigă din lanțul tranzacțional.

Cu privire la relația comercială dintre SC X SRL și SC FP SRL s-au constatat următoarele:

- în anul 2014 SC FP SRL a declarat în declarația informativă 394 și în decontul de TVA pentru luna august livrări cu taxare inversă către SC X SRL în valoare de X13 lei și TVA

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

de X29 lei, achizițiile fiind declarate de această societate;

- în facturile de la SC FP SRL sunt înscrise avansuri material lemnos, respectiv cherestea rășinoase și avansuri stornate (1 factură), fiecare având o valoare de până în X8 lei și fiind emisă în luna august 2014;

- în facturi, la date privind expediția, nu este înscrisă nicio persoană;

- toate facturile au fost achitate în numerar, conform chitanțelor anexate la acestea;

- la facturile finale au fost anexate avize de însoțire secundare, în care au fost înscrise cantitățile de material lemnos din facturi, dar în care nu sunt înscrise persoanele care au eliberat aceste documente și care răspund de întocmirea și exactitatea datelor conform art. 7 alin. (3) din Anexa la HG nr. 996/2008;

- pe avizele de însoțire secundare nu a fost înscris documentul de proveniență prevăzut la art. 3 alin. (10) din Anexa la HG nr. 996/2008, respectiv poziția la care a fost înregistrată ieșirea în registrul de intrare-ieșire a materialului lemnos;

- pentru crearea aparenței provenienței legale a materialului lemnos, avizele de însoțire secundare întocmite de SC FP SRL către SC X SRL au fost declarate de societatea verificată în SUMAL;

- materialele lemnoase declarate de SC FP SRL ca livrări, provin din achiziții pentru care această societate nu face dovada provenienței legale prin documentele prevăzute la art. 3 din Anexa la HG nr. 996/2008, cu modificările și completările ulterioare;

- în ceea ce privește transportul mărfurilor livrate către SC X SRL, în avizele de însoțire și în CMR-urile prezentate sunt înscrise mijloace de transport aparținând societății RPR SRL (CUI X).

Inspectorii antifraudă au concluzionat că prin operațiunile descrise mai sus a fost generat un prejudiciu bugetului de stat în sumă de X30 lei, din care impozit pe profit în sumă de X31 lei și TVA în sumă de X32 lei, valoarea achizițiilor declarate de la FP SRL de către SC X SRL fiind în anul 2014 de X13 lei.

3. Relația comercială cu societatea AF SRL CUIX:

Cu privire la societatea AF SRL, din analiza datelor și informațiilor gestionate la nivelul bazelor de date ale ANAF, s-au constatat următoarele:

- potrivit bazelor de date disponibile la nivelul DRAF 7 Sibiu (INFOPC - pregătirea controlului, ONRC) asociatul unic al societății este societatea XTRANS KFT cu sediul social în Ungaria, Budapesta, str. Lehel nr. 48, et. 1, înființată în data de 18.03.2015, având ca reprezentant pe G Jozsef;

- anterior, asociați ai SC AF SRL au fost G Anamaria (CNP X) care a deținut 4,76% din părțile sociale, G Jozsef care a deținut 90,48% din părțile sociale și XTRANS KFT care a deținut 4,76% din părțile sociale;

- potrivit informațiilor furnizate de ONRC, societatea AF SRL a avut în perioada mai 2013- mai 2015, sediul social în sat X, str. Balas Jenő nr. 60, jud. X, iar denumirea anterioară a societății a fost TGF SRL;

- societatea a fost înscrisă de organul de inspecție fiscală în registrul contribuabililor inactivi începând din data de 05.05.2015 în baza Deciziei nr. 11228/22.04.2015, codul de TVA fiind anulat din aceeași dată.

Cu privire la relația comercială dintre SC X SRL și SC AF SRL s-au constatat următoarele:

- în anul 2014 societatea AF SRL a declarat în declarațiile informative 394 și în decontul de TVA aferent lunilor octombrie, noiembrie și decembrie, livrări cu taxare inversă către societatea X SRL în valoare de X14 lei și TVA de X33 lei, achizițiile fiind declarate de X SRL;

- în facturi sunt înscrise fie avansuri material lemnos, fie cherestea rășinoase și avansuri stornate, fiecare factură având o valoare de până în X8 lei;

- în facturi, la date privind expediția, nu este înscrisă nicio persoană;

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

www.anaf.ro

- toate facturile au fost achitate în numerar conform chitanțelor anexate la acestea;
 - la facturile finale au fost anexate avize de însoțire secundare, în care au fost înscrise cantitățile de material lemnos din facturi, dar în care nu au fost înscrise persoanele care au eliberat aceste documente și care răspund de întocmirea și exactitatea datelor, conform art. 7 alin. (3) din Anexa la HG nr. 996/2008;
 - pe avizele de însoțire secundare nu a fost înscris documentul de proveniență prevăzut la art. 3 alin. (10) din Anexa la HG nr. 996/2008, respectiv poziția la care a fost înregistrată ieșirea în registrul de intrare-ieșire a materialului lemnos;
 - pentru crearea aparenței provenienței legale a materialelor lemnoase achiziționate, avizele de însoțire secundare întocmite de SC AF SRL pentru SC X SRL au fost declarate în SUMAL;
 - materialele lemnoase declarate de SC AF SRL ca livrări, provin din achiziții pentru care această societate nu face dovada provenienței legale prin documentele prevăzute la art. 3 din Anexa la HG nr. 996/2008, cu modificările și completările ulterioare;
 - în ceea ce privește transportul mărfurilor livrate către SC X SRL, în avizele de însoțire și în CMR-urile prezentate sunt înscrise mijloace de transport aparținând societății RPR SRL.
- Inspectorii antifraudă au concluzionat că prin operațiunile descrise mai sus a fost generat un prejudiciu bugetului de stat în sumă de X34 lei, din care impozit pe profit în sumă de X35 lei și TVA în sumă de X36 lei, valoarea achizițiilor declarate de la AF SRL de către SC X SRL fiind în anul 2014 de X14 lei.

4. Relația comercială cu societatea BRC SRL CUIX:

Cu privire la societatea BRC SRL din analiza datelor și informațiilor gestionate la nivelul bazelor de date ale ANAF s-au constatat următoarele:

- a fost radiată din data de 13.11.2014 și are codul de TVA anulat din data de 01.08.2014;
- a avut sediul social/domiciliul fiscal și punctul de lucru în mun. X, str. Kossuth Lajos nr. 183, jud. X;
- începând cu data de 15.03.2013 administratorul statutar al societății a fost V Zoltan, cetățean maghiar cu document de identitate seria RL nr. X domiciliat în Ungaria, loc. Magyarcsanad, str. Dozsa Gyorgy nr. 33;
- până la data de 15.03.2013 administratorul societății a fost L IMRE (CNP X) domiciliat în loc. X, str. Falu nr. 11, jud. X, iar de la data deschiderii procedurii generale a insolvenței, 25.10.2013, administrator judiciar și lichidator judiciar a fost practicianul în insolvență Codmar Insolvency IPURL Bacău;
- nu a efectuat plăți reprezentând TVA către bugetul de stat;
- persoanele care pot utiliza certificatul digital calificat sunt B Irma și O Dumitru;
- în nota explicativă din data de 17.03.2016 dată de B Irma, aceasta a precizat că a condus evidența contabilă la SC BRC SRL până la data de 30.11.2013, persoana de contact cu care ținea legătură a fost G Eugen, iar baza de date și actele contabile au fost predate d-lui P Csaba.

În urma controlului inopinat efectuat de DRAF 7 Sibiu la SC BRC SRL, la finalizarea căruia a fost întocmit Procesul verbal nr. 2509/04.12.2014, s-au constatat următoarele:

- SC BRC SRL nu desfășoară activitate la sediul social și nici la punctul de lucru declarat;
- în urma invitației transmise de organul de control către Codmar Insolvency IPURL Bacău, acesta a comunicat cu adresa nr. 3783/14.08.2014 că se află în imposibilitatea prezentării documentelor solicitate pentru control, deoarece administratorul V Zoltan a refuzat să se prezinte la sediul lichidatorului judiciar în vederea îndeplinirii atribuțiilor prevăzute de art. 28 și art. 35 din Legea nr. 85/2006;
- invitațiile transmise administratorului V Zoltan la sediul social și la punctul de lucru al societății, nu au fost ridicate, fiind returnate DRAF 7 Sibiu cu mențiunea „*avizat, reavizat,*

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

expirat termen de păstrare”;

– SC BRC SRL a acționat ca interpusă în relațiile comerciale cu SC HW SRL în calitate de furnizor și societățile BWI SRL, HW SRL și FP SRL în calitate de clienți, în scopul creării de documente justificative pentru societățile în cauză, în vederea diminuării obligațiilor de plată la bugetul de stat ale acestora.

Cu privire la relația comercială dintre SC X SRL și SC BRC SRL s-au constatat următoarele:

– în anul 2013 societatea BRC SRL a declarat în declarația informativă 394 aferentă lunii mai, livrări cu taxare inversă către societatea X SRL în valoare de X37 lei și TVA de X38 lei, achizițiile fiind confirmate de această societate;

– în anul 2014 societatea BRC SRL nu a declarat în declarația informativă 394 și în decontul de TVA pentru luna ianuarie 2014 livrări cu taxare inversă către societatea X SRL, în timp ce X SRL a declarat achiziții cu taxare inversă în valoare de X39 lei și TVA de X40 lei;

– în facturile nedeclarate ca livrări cu taxare inversă în anul 2014 de societatea BRC SRL sunt înscrise fie avansuri material lemnos, fie cherestea rășinoase și avansuri stornate, toate facturile având valoarea sub X8 lei și fiind emise în luna ianuarie 2014;

– în facturi, la date privind expediția, nu este înscrisă nicio persoană;

– în facturile declarate ca livrări cu taxare inversă în anul 2013 de societatea BRC SRL, sunt înscrise fie avansuri material lemnos, fie cherestea rășinoase și avansuri stornate, fiecare având valoarea sub X8 lei;

– toate facturile au fost achitate în numerar conform chitanțelor anexate la acestea;

– la facturile finale au fost anexate avize de însoțire secundare, în care au fost înscrise cantitățile de material lemnos din facturi, dar nu au fost înscrise persoanele care au eliberat aceste documente și care răspund de întocmirea și exactitatea datelor, conform art. 7 alin. (3) din Anexa la HG nr. 996/2008;

– pe avizele de însoțire secundare nu a fost înscris documentul de proveniență prevăzut la art. 3 alin. (10) din Anexa la HG nr. 996/2008, respectiv poziția la care a fost înregistrată ieșirea în registrul de intrare-ieșire a materialului lemnos;

– pentru crearea aparenței provenienței legale a materialului lemnos achiziționat, avizele de însoțire secundare întocmite de societatea BRC SRL către SC X SRL au fost declarate de societatea verificată în SUMAL;

– materialele lemnoase declarate de SC BRC SRL ca livrări, provin din achiziții pentru care această societate nu face dovada provenienței legale prin documentele prevăzute la art. 3 din Anexa la HG nr. 996/2008, cu modificările și completările ulterioare.

Inspectorii antifraudă au concluzionat că prin operațiunile descrise mai sus a fost generat un prejudiciu bugetului de stat în sumă de X41 lei, din care impozit pe profit în sumă de X42 lei și TVA în sumă de X43 lei, valoarea achizițiilor declarate de la BRC SRL de către SC X SRL fiind în anul 2014 de X44 lei.

Pe de altă parte, față de cele constatate de către inspectorii DRAF 7 Sibiu, echipa de inspecție fiscală menționează în Raportul de inspecție fiscală F-X/20.10.2016 că în urma verificării documentelor societății, respectiv a fișelor de cont furnizori, a constatat faptul că societatea nu a cuprins în declarația informativă D394 toate achizițiile, respectiv:

- de la SC BRC SRL au fost achiziționate bunuri în valoare totală de X5 lei, din care TVA de X3 lei, fiind înregistrată pe cheltuieli suma de **X6 lei**, dar în declarația informativă D394 societatea a declarat (achiziții și cumpărări) în sumă totală de X7 lei, rezultând o diferență nedeclarată în sumă de X8 lei;

- de la SC HW SRL au fost achiziționate bunuri în valoare totală de **X9 lei** (achiziții cu taxare inversă) care au fost înregistrate pe cheltuieli, dar în declarația informativă D394 societatea a declarat cumpărări în sumă totală de X10 lei, rezultând o diferență nedeclarată în sumă de X11 lei;

și că în timpul inspecției fiscale, în data de 10.10.2016, societatea a depus declarațiile

informative D394 corectate, înregistrate sub nr. 101543952, 101543959, 101543967, 101543977, 101543988 și nr. 101543999.

Ca urmare a valorificării informațiilor rezultate din Procesul verbal al DRAF 7 Sibiu, în corelație cu cele rezultate din documentele contabile ale contribuabilului, organele de inspecție fiscală au concluzionat că există suspiciuni rezonabile că societatea a înregistrat fără drept cheltuieli deductibile fiscal și TVA deductibilă, respectiv că operațiunile în cauză, pe de o parte nu sunt conforme cu realitatea, iar pe de altă parte nu au avut scop economic, respectiv nu au la bază documente care să justifice legalitatea/realitatea realizării acestora. Astfel, s-a considerat că documentele în care au fost înscrise operațiunile mai sus menționate nu au calitatea de documente justificative în accepțiunea prevederilor art. 6 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991 republicată.

Având în vedere toate cele constatate, echipa de control a stabilit că operațiunile derulate cu societățile HW SRL, FP SRL, AF SRL și BRC SRL în calitate de furnizori ai SC X SRL sunt operațiuni fictive, neavând scop economic, înregistrarea acestora având scopul de a crea (în mod artificial) TVA și cheltuieli deductibile pentru societatea beneficiară X SRL și de a diminua taxa pe valoarea adăugată și impozitul de profit datorat de acesta bugetului de stat.

Drept urmare, în baza art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, respectiv ale art. 21 alin. (4) lit. f) din același act normativ, organele de control au încadrat la nedeductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile în sumă totală de X12 lei (X9 lei achiziții de la SC HW SRL + X13 lei achiziții de la SC FP SRL+ X14 lei achiziții de la SC TGF SRL+X6 lei achiziții de la SC BRC SRL) și au calculat impozit pe profit suplimentar în sumă de X2 lei.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată aferentă materialelor lemnoase achiziționate de la SC HW SRL, SC FP SRL, SC TGF SRL, SC BRC SRL, față de tratamentul fiscal aplicat de către inspectorii antifraudă, care au calculat TVA datorată în sumă de X15 lei, echipa de inspecție fiscală menționează că în adresa nr. A-RFC 1184/A-VNC787/01.08.2016 emisă de ANAF Cabinet Vicepreședinte, prin care s-a transmis punctul de vedere formulat de Direcția Generală de Legislație Cod Fiscal și Reglementări Vamale cu privire la aplicarea unitară a prevederilor art. 331 (măsurile de simplificare) din Codul fiscal, se arată “În concluzie pentru bunurile/ serviciile prevăzute la art. 331 din Codul fiscal, dacă furnizorul/prestatorul are cod valabil de TVA, beneficiarul este persoana obligată la plata taxei și în consecință nu se poate pune problema anulării deducerii și colectării TVA datorită comportamentului furnizorului/prestatorului, întrucât taxarea inversă exclude prejudiciul din punctul de vedere al TVA”, drept pentru care societatea verificată nu datorează TVA pentru materialul lemnos achiziționat de la societățile mai sus menționate.

Drept urmare, prin decizia de impunere contestată a fost stabilită TVA suplimentară în sumă de doar **X3 lei**, dedusă aferent achizițiilor de **anvelope** înregistrate de la SC BRC SRL în perioada mai-iulie 2013, și care au fost considerate operațiuni fictive, fără scop economic, fiind incidente prevederile art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2003, respectiv ale art. 145 alin. (2) lit. a) și art. 146 alin. (1) lit. a) din același act normativ.

Totodată, organele de inspecție fiscală au procedat la reconsiderarea operațiunilor reprezentând plăți aferente achizițiilor fictive de la SC HW SRL, SC FP SRL, SC TGF SRL, SC BRC SRL, în sumă totală de X16 lei, stabilind că, după substanța lor economică, acestea sunt plăți de natura dividendelor, și că reprezintă în fapt plăți efectuate în favoarea persoanelor care au dispus/controlat aranjamentele pur artificiale/scriptice, care au permis sustragerea lichidităților din patrimoniul X SRL.

Pentru aceste plăți, în temeiul art. 7 pct. 12 și ale art. 67 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, s-a calculat, prin procedeul sutei mărite, un impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice în sumă de X4 lei, luând în considerare soldul contului 4551- „Acționari/asociați conturi curente” la 30.11.2014, în sumă de X17 lei (X16 lei- X17 lei= X50 lei x 100/84 dividend brut x 16%), și soldul conturilor din lunile în care au fost înregistrate plățile fictive, ultima plată fictivă fiind efectuată în luna

noiembrie 2014.

Urmare inspecției fiscale efectuate la SC X SRL, în conformitate cu prevederile art. 132 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, organele de inspecție fiscală transmis Parchetului de pe lângă Tribunalul X Plângerea Penală înregistrată la A.J.F.P. X sub nr. 3161/27.10.2016, însoțită de Procesul verbal nr. 3079/18.10.2016, în care sunt menționate aceleași constatări cu cele din Raportului de inspecție fiscală nr. F-X/20.10.2016, în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr. F-X/20.10.2016, în vederea stabilirii existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală, prevăzută la art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241 /2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

Având în vedere cele de mai sus, prin Decizia nr. 3611/10.04.2017, D.R.G.F.P. Brașov a suspendat soluționarea contestației formulate de societate în temeiul art. 277 alin.1 lit. a) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la data la care contestatarul sau organul fiscal va sesiza organul de soluționare competent cu privire la încetarea definitivă și irevocabilă a motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii.

Prin Ordonanța din data de 21.05.2020 pronunțată în Dosarul penal nr. 424/P/2016, Parchetul de pe lângă Tribunalul X a dispus clasarea cauzei având ca obiect sesizarea penală formulată de D.G.R.F.P. Brașov- A.J.F.P. X referitor la SC X SRL sub aspectul săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale întrucât *„fapta nu este prevăzută de legea penală”*.

Împotriva Ordonanței din 21.05.2020 emisă de Parchetul de pe lângă Tribunalul X a fost formulată plângere, care a fost respinsă de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Brașov prin Ordonanța din data de 23.06.2020, pronunțată în dosarul nr. 28/II/2/2020, definitivă prin Încheierea nr. 13/CP din data de 16.12.2020 a Tribunalului X, procurorul reținând că *„în cauză nu s-a făcut dovada inexistenței bunurilor cuprinse în documentele primare pentru a se concluziona că la SC X SRL, în perioada ianuarie 2013-noiembrie 2014, au fost înregistrate în evidențele contabile cheltuieli care nu au la bază operațiuni reale ci operațiuni fictive”*.

În drept, art. 277 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

„art. 277 Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă
(3) *Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat ori nu.”*

Potrivit acestor prevederi legale, procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea cauzei.

Totodată, la pct. 10.5 din Ordinul președintelui ANAF nr.3741/2015 privind aprobarea instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se stipulează:

„10.5 La soluționarea contestațiilor, organele de soluționare se vor pronunța și în raport cu motivarea rezoluțiilor de scoatere de sub urmărire penală, neîncepere sau încetare a urmăririi penale, expertizelor efectuate în cauză, precum și în raport cu considerentele cuprinse în hotărârile pronunțate de instanța de judecată, în măsura în care au implicații asupra aspectelor fiscale.”

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației, prin soluțiile pronunțate, este obligat să țină cont de motivarea organelor de cercetare penală cuprinsă în rezoluțiile de scoatere de sub urmărire penală, neîncepere sau încetare a urmăririi penale, precum și de considerentele cuprinse în hotărârile pronunțate de instanța de judecată.

Organul de soluționare a contestației reține că în Încheierea nr. 13/CP din data de

16.12.2020 a Tribunalului X-Secția Penală, s-a constatat că „Din interpretarea textului legal al art. 9 alin. 1 lit. c din Legea nr. 241/2005, mai sus enunțat, rezultă că, elementul material al laturii obiective al acestei infracțiuni se poate realiza prin evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive, ori, în cauză, din probele administrate, respectiv din declarațiile martorilor (...), din facturile fiscale și chitanțele depuse, avizele de însoțire secundare ale materialului lemnos, actele contabile, deconturile TVA, inclusiv declarațiile informative 394, coroborate cu declarația numitului M Bela, dată în calitate de martor, nu rezultă faptul că achizițiile și livrările de cherestea efectuate de S.C. X S.R.L. X, în relațiile comerciale cu S.C. HW S.R.L., S.C. FP S.R.L., S.C. AF S.R.L. și S.C. BRC S.R.L., ar fi fictive, societatea X S.R.L., livrând mai departe cherestea către alte societăți, firme care au confirmat acele achiziții, **deci cheltuielile evidențiate în contabilitatea S.C. X S.R.L. sunt rezultatul unor operațiuni comerciale reale.**

Cu toate că, organele fiscale au considerat faptul că, achizițiile de material lemnos efectuate, în perioada 2013 - 2014, de la firmele S.C. HW S.R.L., S.C. FP S.R.L., S.C. TGF S.R.L. și S.C. BRC S.R.L., de către S.C. X S.R.L. X, care au fost înregistrate în evidențele contabile ale firmei și declarate la organele fiscale, ar fi fictive, având în vedere că societățile care au livrat marfa nu au declarat în totalitate aceste operațiuni și/sau nu au declarat anterior achiziții de material lemnos, se constată că, în cauză, nu sunt probe în acest sens, mai mult, livrările de material lemnos efectuate de firma S.C. X S.R.L. X, în perioada sus-menționată, către diverși clienți, au fost confirmate de către aceștia.

Sub acest aspect trebuie subliniat și faptul că, în cazul în care aceste achiziții ar fi fost fictive, atunci și livrările de material lemnos ar fi trebuit să fie fictive (însă aceste livrări au fost confirmate de către clienții firmei S.C. X S.R.L. X), ori firma S.C. X S.R.L. X ar fi trebuit să facă achiziții de material lemnos fără documente de proveniență, însă în cauză nu există probe sau indicii în acest sens și nici nu mai pot fi administrate alte probe sub acest aspect, având în vedere faptul că aceste relații comerciale au avut loc în perioada 2013-2014.

Faptul că firmele S.C. HW S.R.L., S.C. FP S.R.L., S.C. AF S.R.L. și S.C. BRC S.R.L. nu au declarat în totalitate relațiile comerciale cu firma S.C. X S.R.L. X, iar ulterior aceste societăți au intrat în insolvență, unele fiind în prezent radiate, nemaiputând fi efectuate verificări fiscale, în condițiile în care nu au fost identificate documentele contabile ale acestora, nu poate conduce automat la concluzia că relațiile comerciale cu firma S.C. X S.R.L. X au fost fictive.”

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține faptul că întrucât la momentul inspecției fiscale, organele de inspecție fiscală au apreciat că operațiunile nu sunt reale și au sesizat organele abilitate cu privire la săvârșirea de către contestatară a unor fapte ce ar putea întruni condițiile infracțiunii de evaziune fiscală și ținând cont de faptul că acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor două acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indicilor săvârșirii unei infracțiuni, iar pe de altă parte soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei, iar din instrumentarea speței nu a rezultat că operațiunile nu ar fi reale, premisa organelor de inspecție fiscală nu se susține.

Astfel, organul de soluționare a contestației reține că operațiunile ce fac obiectul prezentei cauze, au fost constatate de către organele de cercetare penală ca fiind reale, și se impune analizarea pe fond a acestora, prin prisma prevederilor legale prevăzute de legislația fiscală în materia impozitului pe profit, a taxei pe valoarea adăugată și a impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice.

În drept, în materia impozitului pe profit, în speță devin incidente prevederile art. 19 alin. (1) și ale art. 21 alin. (1) și alin. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data efectuării operațiunilor, care stipulează:

„art. 19 **Reguli generale**

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

www.anaf.ro

cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

art. 21 **Cheltuieli**

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

[...]

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;”.

Potrivit acestor prevederi legale, profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile, iar cheltuieli deductibile sunt numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile. Pentru a putea beneficia de dreptul de deducere a cheltuielilor înregistrate în evidența contabilă, acestea trebuie să aibă la bază un document justificativ prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz.

În materia taxei pe valoarea adăugată, la art. 145 alin. (2) lit. a) și art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, legiuitorul a statuat că:

„art. 145 Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”.

art.146 Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art.155.”

Față de prevederile legale de mai sus, se reține că dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată este condiționat de utilizarea bunurilor/serviciilor achiziționate în folosul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile, iar realizarea operațiunilor și justificarea acestora ca fiind destinate operațiunilor sale taxabile, revine persoanei impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată care a achiziționat bunurile/serviciile respective. Totodată, persoana impozabilă trebuie să dețină o factură care să conțină elementele minime obligatorii prevăzute expres la art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Din interpretarea textelor de lege mai sus invocate, se reține că legiuitorul condiționează acordarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adăugată de îndeplinirea atât a cerințelor de fond cât și a cerințelor de formă, îndeplinirea cerințelor de fond reglementând însăși existența dreptului de deducere, iar cele de formă condițiile de exercitare a acestuia. Se mai reține că justificarea achizițiilor ca fiind destinate operațiunilor sale taxabile revine persoanei impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată care a achiziționat bunurile și/sau serviciile respective.

Astfel, se constată că deținerea unor facturi nu este suficientă pentru a beneficia de dreptul de deducere a cheltuielilor la calculul profitului impozabil și de dreptul de deducere a

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

TVA aferentă, înscrisă în factura primită, contribuabilul fiind ținut să justifice cu documente atât intrarea în gestiune a bunurilor, precum și măsura în care acestea sunt aferente obținerii de venituri impozabile/utilizării pentru operațiuni taxabile sau scutite cu drept de deducere.

De asemenea, în ceea ce privește dividendele, se rețin în speță prevederile art. 7 pct. 12 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„12. (...) Se consideră dividend din punct de vedere fiscal și se supune aceluiași regim fiscal ca veniturile din dividende: (...)

- suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui participant la persoana juridică, dacă plata este făcută de către persoana juridică în folosul personal al acestuia.”

Prin contestația depusă, petenta susține că nu a fost încălcată legea în privința tranzacțiilor cu materialul lemnos cu societățile enumerate în documentele contestate, că tranzacțiile cu material lemnos cu societățile analizate în cauză sunt reale și urmate de primirea efectivă a materialului lemnos cumpărat, toate cantitățile de materiale lemnoase considerate fictive intrând în patrimoniul societății și făcând obiectul unor acte comerciale ulterioare reale și aducătoare de venituri.

Dar, din analiza Raportului de inspecție fiscală nr. F-X/20.10.2016 nu rezultă dacă organele de inspecție fiscală au analizat trasabilitatea produselor analizate în speță, potrivit aspectelor consemnate în cuprinsul acestui act de inspecție fiscală rezultând că s-a efectuat doar valorificarea informațiilor rezultate din Procesul verbal al DGAF 7 Sibiu, în corelație cu cele rezultate din declarațiile informative cod 394 depuse de contribuabil, și cu fișele furnizorilor care fac obiectul constatărilor, nefiind identificate informații din care să rezulte:

- dacă bunurile au fost date direct în consum sau au fost înregistrate pe stocuri și dacă/când au fost descărcate din gestiune, în condițiile în care în contestația formulată petenta susține că prin analizarea perioadei ulterioare celei controlate se va putea constata că a fost evidențiată valorificarea materialului lemnos efectiv cumpărat de la societățile considerate fictive, datele contabile ulterioare indicând faptul că toate cantitățile de material lemnos considerate fictive au intrat în patrimoniul societății și au constituit obiectul unor acte comerciale ulterioare reale și aducătoare de venituri. Or rezultatul fiscal se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, astfel că este necesar a se preciza perioada fiscală în care au fost înregistrate cheltuielile/veniturile;

- dacă materialul lemnos a fost descărcat din gestiune ca atare sau a fost supus unor prelucrări ulterioare;

- dacă achizițiile de bunuri au fost analizate de către organele de inspecție fiscală din punct de vedere al îndeplinirii cerințelor de fond, respectiv dacă aceste achiziții au fost utilizate de SC X SRL pentru realizarea de operațiuni taxabile, în condițiile în care societatea desfășoară activitate de prelucrare a lemnului și efectuează achiziții și de la alți furnizori, a căror realitate nu a fost pusă în discuție, iar organele de cercetare precizează că „SC X SRL X a declarat și a înregistrat în evidențele contabile ale societății livrări de material lemnos, respectiv cherestea, rezultat în urma prelucrării materialului lemnos achiziționat de la firmele SC HW SRL, SC FP SRL, SC TGF SRL, SC BRC SRL”;

- dacă anvelopele înscrise în facturile având ca emitent pe SC BRC SRL au fost necesare, justificate cu documente de recepție și documente contabile din care să reiasă mijlocul de transport căruia i-au fost repartizate, respectiv dacă achiziția lor este în interesul operațiunilor taxabile ale societății, avându-se în vedere dacă societatea a mai efectuat sau avea în gestiune bunuri similare achiziționate de la alți furnizori. În fapt, în raportul de inspecție fiscală nu se face nicio precizare cu privire la faptul că TVA în sumă de X3 lei respinsă la deducere ar fi aferentă achiziției de anvelope;

- modalitățile de contactare a furnizorilor/de derulare a operațiunilor, identitatea persoanele care au reprezentat cei patru furnizori, în contextul în care din documentele

prezentate ar fi fost achitate în numerar avansuri aproape zilnic, chiar și în zilele de weekend, unor societăți care au sediul/punctele de lucru în alt județ, ceea ce ar fi presupus prezența fizică a unei persoane din partea furnizorului. Dacă au fost încheiate contracte având în vedere valoarea mare a avansurilor achitate unor furnizori cu care societatea nu mai desfășurase anterior operațiuni;

– identitatea persoanelor care au participat la recepția bunurilor/serviciilor din partea celor două părți.

Organul de soluționare reține că invocarea unor dispoziții legale, nu este suficientă pentru determinarea tratamentului fiscal prevăzut de lege pentru tranzacțiile ce au făcut obiectul inspecției fiscale, în măsura în care nu este analizată starea de fapt în integralitatea ei, așa cum rezultă aceasta din documentația relevantă disponibilă și nu este stabilită legătura de cauzalitate dintre situația de fapt constatată și normele legale aplicabile, astfel încât consecințele fiscale stabilite să fie rezultatul direct al aplicării normelor respective.

Or, în speță, organele de inspecție fiscală, la stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare s-au rezumat la a face aprecieri asupra comportamentului fiscal al furnizorilor contestatei (HW SRL, FP SRL, AF SRL și BRC SRL) și asupra realității tranzacțiilor comerciale, bazat pe completarea necorespunzătoare a unor documente prezentate pentru justificare, astfel că se impune analizarea temeinică a tuturor aspectelor legate de efectuarea acestor operațiuni, respectiv analizarea tuturor informațiilor și documentelor necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului, acesta având obligația să colaboreze la constatarea stărilor de fapt fiscale, să dea informații, să prezinte toate documentele, precum și orice alte date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal.

În conformitate cu prevederile pct. 10.4 din Ordinul nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care stipulează că:

„10.4. La reluarea procedurii administrative, organul de soluționare competent poate solicita organului fiscal care a sesizat organele de urmărire și cercetare penală punctul de vedere privind soluționarea contestației în raport cu soluția organelor penale/hotărârea instanței de judecată.”

se reține că D.G.R.F.P. Brașov- Serviciul Soluționare Contestații, a solicitat prin adresa nr. 442/21.05.2021, organelor de inspecție fiscală din cadrul A.J.F.P. X, exprimarea unui punct de vedere în raport cu soluția organelor penale/hotărârea instanței de judecată, respectiv față de reținerile organelor de cercetare penală cuprinse în Ordonanța Parchetului de pe lângă Tribunalul X pronunțată în data de 21 mai 2020 în dosarul nr. 424/P/2016, menținută prin Ordonanța nr. 28/II/2/2020 din data de 23 iunie 2020 a procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel X, și definitivă prin Încheierea nr. 13/CP/16.12.2020 a Tribunalului X, Secția Penală.

Prin adresa nr. 2043/22.06.2021, înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. 12189/24.06.2021, organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice X își mențin constatările cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr. F-X/20.10.2016, ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F-X/20.10.2016, motivând că prin ordonanța de clasare sunt confirmate constatările echipei de control referitoare la completarea necorespunzătoare a unor documente justificative, aspect pentru care, consideră aceștia, *„documentele prezentate de către reprezentanții societății pentru justificarea provenienței cantităților de materiale lemnoase, nu îndeplinesc calitatea de documente justificative în condițiile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu completările și modificările ulterioare, neputând genera cheltuieli și TVA deductibile fiscal”*.

Inspectorii fiscali nu fac însă nicio referire la fondul operațiunilor, având în vedere că asupra realității operațiunilor efectuate de contestatară s-a pronunțat cu caracter definitiv:

- Parchetul de pe lângă Tribunalul X prin Ordonanța din data de 21 mai 2020 în sensul că *„Cu privire la faptul că organele fiscale au considerat faptul că achizițiile de material lemnoas*

efectuate în perioada 2013 - 2014 de la firmele SC HW SRL, SC FP SRL, SC TGF SRL și SC BRC SRL de către SC X SRL X, și care au fost înregistrate în evidențele contabile ale firmei și declarate la organele fiscale, ar fi fictive, deoarece aceste societăți nu au declarat în totalitate aceste livrări și/sau nu au declarat anterior achiziții de material lemnos, considerăm că în cauză nu sunt probe în acest sens, mai ales având în vedere faptul că livrările de material lemnos efectuate de firma SC X SRL Ghelnița în perioada sus menționată către diverși clienți au fost confirmate de către aceștia”,

- Curtea de Apel X, prin Ordonanța din 23 iunie 2020 pronunțată în dosarul nr. 28/II/2/2020, în sensul că „în cauză nu s-a făcut dovada inexistenței bunurilor cuprinse în documentele primare pentru a se concluziona că la SC X SRL, în perioada ianuarie 2013-noiembrie 2014, au fost înregistrate în evidențele contabile cheltuieli care nu au la bază operațiuni reale ci operațiuni fictive”,

- Tribunalului X-Secția Penală, prin Încheierea nr. 13/CP din data de 16.12.2020 în sensul că „din probele administrate, respectiv din declarațiile martorilor (...), din facturile fiscale și chitanțele depuse, avizele de însoțire secundare ale materialului lemnos, actele contabile, deconturile TVA, inclusiv declarațiile informative 394, coroborate cu declarația numitului Miklos Bela, dată în calitate de martor, nu rezultă faptul că achizițiile și livrările de cherestea efectuate de S.C. X S.R.L. X, în relațiile comerciale cu S.C. HW S.R.L., S.C. FP S.R.L., S.C. AF S.R.L. și S.C. BRC S.R.L., ar fi fictive, societatea X S.R.L., livrând mai departe cherestea către alte societăți, firme care au confirmat acele achiziții, **deci cheltuielile evidențiate în contabilitatea S.C. X S.R.L. sunt rezultatul unor operațiuni comerciale reale.**”,

astfel încât s-a dispus o soluție de clasare a cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunii de evaziune fiscală prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005.

Drept urmare, în lipsa unei analize a trasabilității produselor care ar fi fost achiziționate de societate, se reține că organul de soluționare a contestației se află în imposibilitatea de a se pronunța din punct de vedere fiscal asupra deductibilității/nedeductibilității cheltuielilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente achizițiilor de bunuri efectuate de X SRL de la societățile SC HW SRL, SC FP SRL, SC AF SRL, SC BRC SRL, respectiv dacă societatea datorează impozitul pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice pentru plățile efectuate către aceste societăți, atât timp cât operațiunile nu au fost analizate în ansamblu.

Așa cum sesizează și organele de cercetare penală, prin jurisprudența CJUE s-a statuat că dreptul de deducere a TVA nu poate fi refuzat decât în măsura în care se dovedește existența unei fraude fiscale, iar în sarcina unui contribuabil se poate reține în baza unor probe obiective că acesta știa sau ar fi trebuit să știe că participă la o fraudă fiscală (a se vedea cauza C-110/94, cauzele conexate C-110/98 până la C-147/98 și cauzele conexate C-354/03, C-355/03 și C-484/03), iar atât timp cât toate condițiile de fond sunt îndeplinite, viciile de formă nu pot afecta exercitarea dreptului de deducere a TVA.

În consecință se impune ca organele de inspecție fiscală să analizeze operațiunile efectuate din punct de vedere fiscal, ținând cont că acestea au fost stabilite ca fiind reale de către instanța penală, având în vedere documentele deținute de contestatară și trasabilitatea bunurilor, analizând dacă societatea poate proba destinația acestor achiziții, respectiv dacă este probată condiția de fond ca achizițiile de bunuri să fi fost efectuate în scopul realizării de venituri impozabile/operațiuni taxabile.

Date fiind cele de mai sus, în temeiul prevederilor art. 279 alin. (3) și alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„(3) Prin decizie se poate desființa, total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care, din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent, nu se poate stabili situația de fapt în cauza supusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul competent și de contestator. În acest caz, organul fiscal competent urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării, desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei în cazul contribuabililor mari și mijlocii și în termen de 30 zile în cazul celorlalți contribuabili, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”,

coroborate cu pct. 11.4. din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care dispune:

„11.4. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. Înaintea emiterii deciziei cu soluție de desființare, organul de soluționare competent va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situații contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei cercetări la fața locului etc. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.”

se va desființa Decizia de impunere nr. F-X/20.10.2016, emisă de AJFP X, **pentru obligațiile suplimentare în sumă de totală de X1 lei, din care X2 lei impozit pe profit, X3 lei TVA și X4 lei impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice**, urmând să se procedeze la refacerea inspecției fiscale, care trebuie să respecte strict perioadele fiscale, precum și considerentele reținute în motivarea prezentei decizii de soluționare a contestației care au condus la desființare, în conformitate cu prevederile art. 129 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de toate documentele și argumentele prezentate de societate, precum și de jurisprudența Curții Europene de Justiție aplicabilă în speță, în materia taxei pe valoarea adăugată.

Pentru considerentele reținute în conținutul deciziei și în temeiul art. 272 alin.(1) și (2), art. 273, art. 274, art. 276, art. 277 alin. (3) și art. 279 alin. (3), (4) și (7) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se

D E C I D E

Desființarea **Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-X/20.10.2016**, emisă de A.J.F.P. X- Activitatea de Inspecție Fiscală în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. F-X/20.10.2016, în ceea ce privește suma totală de **X1 lei**, compusă din:

- X2 lei impozit pe profit;
- X3 lei taxa pe valoarea adăugată;
- X4 lei impozit pe veniturile din dividende;

urmând ca organele de inspecție fiscală, printr-o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat decizia de impunere contestată, să procedeze la o nouă verificare a aceluiași operațiuni, pentru același tip de obligație fiscală ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță precum și de cele precizate în prezenta decizie.

Prezenta decizie de soluționare a contestației poate fi atacată la Tribunalul X în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.